

12.07.2021

Ομιλία του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ – Προοδευτική Συμμαχία, Αλέξη Τσίπρα, στην κεντρική πολιτική εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία στη Θεσσαλονίκη

Συντρόφισσες και σύντροφοι, πολίτες της Θεσσαλονίκης, είναι μεγάλη η χαρά μου να βρίσκομαι ξανά εδώ, στη δυτική Θεσσαλονίκη, εδώ που χτυπά η καρδιά της πόλης, εδώ που βρίσκεται ο λαϊκός κόσμος, ο αυθεντικός κόσμος, ένας κόσμος για τον οποίο αξίζει τον κόπο κανείς να αγωνίζεται για τις ανάγκες του και τις διεκδικήσεις του.

Είναι μεγάλη η χαρά μου που έχουμε τη δυνατότητα, αν και φορώντας μάσκες, παρόλα αυτά βλέπω το βλέμμα σας και βλέπω την επιθυμία σας και την αγωνία σας να βγούμε μπροστά. Δεν κρύβει η μάσκα αυτή την επιθυμία, την επιθυμία να ξανακερδίσουμε το δίκαιο σ' αυτό τον τόπο. Το βλέπω στο βλέμμα σας, στα μάτια σας.

Και πραγματικά νιώθω συγκίνηση που μας δίνεται η δυνατότητα να ανταμώσουμε ξανά δια ζώσης, από κοντά έστω και τηρώντας τα απαραίτητα υγειονομικά μέτρα, όλα τα μέτρα υγειονομικής προστασίας. Και ελπίζω, ειλικρινά ελπίζω, η αβάσταχτη ελαφρότητα και ο κυβερνητικός ερασιτεχνισμός στη διαχείριση της πανδημίας, να μη μας οδηγήσουν ξανά σε ένα τέταρτο lockdown.

Γιατί, αυτοί που λίγες μέρες πριν πανηγύριζαν για δεύτερη φορά μέσα σε ένα χρόνο ότι δήθεν νίκησαν οριστικά τον κορονοϊό, είναι ικανοί να ξαναρίξουν τις ευθύνες στις δικές σας πλάτες, στις δικές μας πλάτες, στις πλάτες των πολιτών, στις πλάτες της ελληνικής κοινωνίας και να μεταθέσουν τις δικές τους ανεπάρκειες, την αδράνεια και τις δικές τους λανθασμένες εκτιμήσεις, στη λεγόμενη ατομική ευθύνη. Και να διχάσουν τους πολίτες σε μια στιγμή που η κοινωνία μας χρειάζεται εμπιστοσύνη, ενότητα και αλληλεγγύη.

Αλλά δεν έχουμε πια καμία αμφιβολία ούτε για τις προθέσεις ούτε για την «ικανότητα» του κ. Μητσοτάκη. Πάντοτε αυτός ήταν, τόσοσ είναι και τώρα. Στις πιο δύσκολες στιγμές για την ελληνική κοινωνία, η έγνοια του δεν είναι πως θα αντιμετωπίσουμε τη πανδημία αλλά πως ο ίδιος θα αποκομίσει πολιτικά οφέλη. Πως θα επιβιώσει πολιτικά και πως θα επιβάλλει μια βαθιά αντιλαϊκή πολιτική.

Για αυτό και σήμερα από εδώ, από τη Θεσσαλονίκη, από δω από τη δυτική Θεσσαλονίκη, θέλω να στείλω και να στείλουμε όλοι μαζί και στέλνετε κι εσείς με την παρουσία σας σήμερα εδώ, ένα σαφές μήνυμα: Τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά για να αφήνουμε τον κ. Μητσοτάκη να διχάζει και να ρημάζει την ελληνική κοινωνία.

Και το μήνυμα που στέλνουμε σήμερα είναι: Ως εδώ! Φτάνει πια! Ως εδώ! Δεν έχουμε το δικαίωμα να αφήσουμε, δεν μπορούμε να αφήσουμε και δεν θα αφήσουμε, να συνεχίσουν να κάνουν το ψέμα, την καταστολή, και τη διαφθορά, κανονικότητα σε αυτό τον τόπο. Να συνεχίσουν να απολαμβάνουν ανέμελα Σαββατοκύριακα καλοκαιρινά με 13.000 νεκρούς στον τόπο μας.

Να συνεχίζουν να διαμοιράζουν τα ιμάτια του λαού μας σε κολλητούς, σε «ημέτερους» με απευθείας αναθέσεις και την ίδια στιγμή να μην κάνουν ούτε μια μόνιμη πρόσληψη στο ΕΣΥ.

Δεν μπορεί και δεν πρέπει να τους αφήσουμε και δεν θα τους αφήσουμε, να τιμεντώνουν την Ακρόπολη, να ακρωτηριάζουν τα αρχαία της Βενιζέλου, να ανέχονται -αν όχι να υποθάλπουν- ανατριχιαστικά εγκλήματα παιδεραστίας, βιασμών, κακοποίησης, βαρβαρότητας.

Να παραδίδουν τη παιδεία, την εργασία, το ασφαλιστικό στα μεγάλα συμφέροντα, να διαλύουν την εργασία, να πτωχεύουν επιχειρήσεις και νοικοκυριά. Να παίζουν το παιχνίδι των λίγων με τις ζωές των πολλών.

Είναι καιρός πια, να εκφράσουμε αυτόν τον θυμό μας, την αγανάκτησή μας, είναι καιρός πια να θυμώσουμε. Ναι, βάλουμε πλάτη για να πάει η χώρα μπροστά, αλλά ως εδώ! Ως εδώ!

Είναι καιρός να αντιδράσουμε και να δώσουμε στον συλλογικό αγώνα, στον δικό μας αγώνα, πρωταγωνιστικό ρόλο στις εξελίξεις. Για να μην επιτρέψουμε αυτή η δυστοπία την οποία ζούμε εδώ κι ενάμιση χρόνο, να γίνει καθεστώς. Είναι καιρός να σπείρουμε το αύριο της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης. Καιρός για έναν ασυμβίβαστο αγώνα, με αφετηρία τη Θεσσαλονίκη.

Τη Θεσσαλονίκη της αντίστασης και της δημοκρατίας. Τη Θεσσαλονίκη, την πόλη σας, που είναι μια πόλη ορόσημο για την πολιτισμική, ιστορική και αγωνιστική ταυτότητα του λαού μας. Την πόλη, όμως, που εδώ και δυο χρόνια μετράει μεγάλες πληγές. Την πόλη που δύο χρόνια πριν, έγινε το θέατρο του ψέματος, του διχασμού, της εξαπάτησης αλλά και των κούφινων υποσχέσεων. Τα θυμάστε όλα αυτά φαντάζομαι.

Δύο χρόνια πριν, ο κ. Μητσοτάκης λοιδορούσε τη μεγάλη πρόοδο στα έργα πνοής για τη Θεσσαλονίκη, όπως το Μετρό, το λιμάνι και τη σιδηροδρομική διασύνδεση. Δύο χρόνια μετά, όλα έχουν βαλτώσει. Και βεβαίως ιδίως το Μετρό. Θα λειτουργούσε, θα ήταν έτοιμο να ανοίξει τις πύλες του τώρα για όλους του πολίτες, αν δεν είχαν αυτή την εμμονή, την ιδεοληπτική.

Και βεβαίως ούτε Μετρό θα έχουμε στην πόλη ούτε και αρχαία θα έχουμε στην πόλη. Δυο χρόνια πριν λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης μας λοιδορούσε για όλα αυτά τα μεγάλα και σπουδαία επιτεύγματα.

Δυο χρόνια μετά όμως, που όλα αυτά τα έργα έχουν βαλτώσει και το μόνο με το οποίο ασχολήθηκαν ήταν με αυτή την ιδεοληπτική, όπως τη χαρακτήρισα, εμμονή και απόφαση να ξηλώσουν ένα κομμάτι από την ψυχή της πόλης, με τα αρχαία ευρήματα στο Σταθμό Βενιζέλου. Οι εθνικοί εργολάβοι πάνω από την πολιτισμική και εθνική μας ταυτότητα! Αυτό ακριβώς έπραξαν.

Και βεβαίως θα θυμάστε, δύο χρόνια πριν που ο κ. Μητσοτάκης χέρι-χέρι τότε, με το σκοταδιστικό κατεστημένο της πόλης, με την Ακροδεξιά, ακόμα και

με τους Νεοναζί, ντυνόταν Μακεδονομάχος για να πολεμήσει μια συμφωνία που έδινε δίκαιη και βιώσιμη λύση σε ένα πρόβλημα το οποίο δημιούργησε η δική του παράταξη.

Και αναρωτιέμαι αλήθεια, πού έχουν κρυφτεί όλοι εκείνοι που τότε με μίσος πολεμούσαν μια συμφωνία που υπερασπιζόταν τα εθνικά συμφέροντα και τα υπερασπίζεται; Σήμερα όμως, ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης που τότε πρωτοστάτησε σ' αυτό τον αγώνα, τη μια δηλώνει ότι τιμά τη συμφωνία, από την άλλη όμως, σε μια επίδειξη πολιτικής δειλίας, και φαρισαϊσμού, παραπέμπει στις καλές τα μνημόνια συνεργασίας με τη Βόρεια Μακεδονία, μνημόνια που διασφαλίζουν το εθνικό συμφέρον καθώς διασφαλίζουν ότι τα ελληνικά πολεμικά αεροσκάφη θα είναι αυτά τα οποία θα επιτηρούν τον εναέριο χώρο της γειτονικής μας χώρας.

Τα παραπέμπει λοιπόν στις καλές και εξαφανίζει το όνομα της Βόρειας Μακεδονίας, της γειτονικής μας χώρας, από επίσημες ανακοινώσεις για τις συναντήσεις του με τον Πρωθυπουργό Ζόραν Ζάεφ. Η μικροπολιτική λοιπόν μιζέρια πάνω από το εθνικό συμφέρον! Αυτοί ήταν πάντα, αυτοί είναι και τώρα.

Ύστερα όμως, πολίτες της δυτικής Θεσσαλονίκης, ήρθε το χειρότερο ίσως απ' όλα για την πόλη σας: Οι εκατόμβες των νεκρών της πόλης εξαιτίας της ανεμελιάς, και των μικροκομματικών υπολογισμών, τα ανύπαρκτα υγειονομικά πρωτόκολλα για την είσοδο από τα βόρεια σύνορα, η εγκληματική επιλογή να μην ακούσει ούτε τον ίδιο τον περιφερειάρχη του, τον περασμένο Οκτώβρη, έφεραν μια ανείπωτη τραγωδία στην πόλη.

Η πόλη βίωσε έναν πολύμηνο εφιάλτη, οικογένειες έχασαν τους ανθρώπους τους, οι εκκλήσεις των γιατρών έπεφταν στο κενό την ώρα που τα νοσοκομεία βούλιαζαν. Κι όμως, φίλες και φίλοι, ένα χρόνο σχεδόν μετά, κανείς δεν ανέλαβε την ευθύνη. Όλοι είναι στις θέσεις τους. Κανείς δεν ανέλαβε την ευθύνη γι' αυτό το έγκλημα.

Θυμάστε τότε ποιος έφταιγε; Θυμάστε την εντολή του προπαγανδιστικού μηχανισμού της κυβέρνησης, με τα περίφημα στημένα πλάνα από συγκεκριμένες γωνίες ώστε να φαίνεται ότι οι Θεσσαλονικείς συρρέουν ανέμελοι στην παραλία, ενώ η πόλη θρηνούσε εκατόμβη νεκρών; Φυσικά και τα θυμόμαστε. Και θυμάστε ποιο ήταν το μήνυμα του Πρωθυπουργού της χώρας ενώ η πόλη σας βίωνε την τραγωδία; Ότι εσείς φταίτε!

Και σήμερα, το ίδιο λέει. Με την Θεσσαλονίκη να καταγράφει τεράστια αύξηση στο ιικό φορτίο, με τον κίνδυνο μιας νέας έξαρσης να κυριεύει την πόλη και ολόκληρη τη χώρα, το μήνυμα είναι το ίδιο: Εσείς πάλι φταίτε. Αυτοί δεν φταίνε σε τίποτα. 11 εκατομμύρια ατομικές ευθύνες έχει η χώρα, μια ευθύνη δεν υπάρχει: Η ευθύνη του Πρωθυπουργού και της κυβέρνησης αυτής της χώρας.

Αυτοί δεν φταίνε ποτέ. Δεν φταίνε που δεν πήραν έναν μόνιμο γιατρό στα νοσοκομεία. Δεν φταίνε που ο κόσμος στοιβάζεται σαν τις σαρδέλες στα λεωφορεία. Γιατί δε φρόντισαν να φέρουν καινούργια, έφεραν κάτι σαπάκια από τη Λειψία.

Δεν φταίνε που έχουν βαφτίσει τους μισούς Έλληνες «ψεκασμένους» και δεν μεριμνούν επί της ουσίας για τον εμβολιασμό του πληθυσμού. Τα ίδια κάνουν και για την ανασφάλεια που γενικεύεται στους πολίτες.

Για την έξαρση της εγκληματικότητας, ενώ αυτοί παραχωρούν μια στρατιά αστυνομικούς να φυλάνε περιθωριακούς δημοσιογράφους που τους λιβανίζουν. Για τους βιασμούς και τις κακοποιήσεις. Για την αστυνομική αυθαιρεσία. Δεν φταίνε οι δράστες, φταίνε τα θύματα!

Φίλες και φίλοι, ο τόπος σε αυτήν τη δύσκολη στιγμή χρειάζεται μια ηγεσία που να μπορεί να πείθει και να ενώνει το λαό. Και ο κ. Μητσοτάκης με τις παλινωδίες και τα μπρος πίσω του, με την ανεμελιά της Πάρνηθας και του κορονογλεντιού στην Ικαρία, με όλα αυτά, την ώρα που οι πολίτες τηρούσαν πολύ σκληρά μέτρα, με όλα αυτά έχει χάσει πια την αξιοπιστία του.

Και αυτό που είναι ασυγχώρητο, είναι πως επαναλαμβάνει διαρκώς τα ίδια λάθη. Όμως, σήμερα δεν είμαστε πλέον στην πρώτη φάση της πανδημίας. Ξέρουμε τι είναι αυτό που δούλεψε, ξέρουμε τι είναι αυτό που δεν δούλεψε, ξέρουμε τι χρειάζεται και πώς να κινηθούμε. Είναι λοιπόν ασυγχώρητο να απειλούμαστε σήμερα ξανά, με την αναβίωση μιας ακόμα υγειονομικής καταστροφής.

Μια σοβαρή λοιπόν και υπεύθυνη ηγεσία οφείλει σήμερα να κινείται γύρω από τρεις αρχές: Τη λογική, την ενότητα, την ασφάλεια. Η λογική, εδράζεται στο ότι η επιστήμη μας έδωσε ένα ισχυρό όπλο για την αντιμετώπιση του φονικού ιού: Το εμβόλιο.

Τρία είναι κατά τη γνώμη μου τα όπλα που διαθέτουμε: Η ενίσχυση των δομών υγείας και ιδιαίτερα της πρωτοβάθμιας βαθμίδας υγείας, η αξιοποίηση όλων των δυνατών έστω και πειραματικών φαρμακευτικών προγραμμάτων στο πεδίο της μάχης για τους βαριά νοσούντες και το εμβόλιο, για να χτίσουμε τείχος ανοσίας στο πληθυσμό.

Τα δύο πρώτα όπλα, η κυβέρνηση επιδεικτικά τα αγνοεί. Μάλιστα, αντί να ενισχύσει το ΕΣΥ σχεδιάζει εν μέσω πανδημίας το κλείσιμο και τη συγχώνευση δημόσιων νοσοκομείων. Όταν εμείς στήναμε τοπικές Μονάδες Υγείας εδώ στη δυτική Θεσσαλονίκη, μας έλεγε ο κ. Μητσοτάκης στη Βουλή ότι αυτά που κάνουμε είναι σοβιετικού τύπου πολιτική και δε χρειάζεται η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Την αγνοεί την αξία της.

Κι όμως είναι η πιο σημαντική ασπίδα του πληθυσμού ώστε να προλάβει την εξέλιξη της νόσου. Και βεβαίως, την αξία και τη σημασία των πειραματικών σκευασμάτων και αυτή την αγνοεί. Τι μένει λοιπόν από τα όπλα που έχουμε διαθέσιμα; Μένει το μόνο που αναγνωρίζει η κυβέρνηση και σίγουρα το πιο ισχυρό, όσο δεν προχωρά η ανακάλυψη ενός αποτελεσματικού φαρμάκου, δηλαδή το εμβόλιο.

Τι κάνει όμως για να μεγιστοποιήσει την επίδρασή του; Πως μια σοβαρή πολιτεία θα έπρεπε να προσπαθεί να διευρύνει τη χρήση αυτού του όπλου στον πληθυσμό; Εξηγώντας, ενημερώνοντας, καθησυχάζοντας, επιστρατεύοντας το επιστημονικό δυναμικό της χώρας και επικεντρώνοντας σε αυτούς και αυτές που έχουν πραγματικό φόβο και δισταγμό για να τους πείσει ότι πρέπει να εμβολιαστούν. Όχι με το βούρδουλα, όχι με απειλές. Αλλά με λογική, με επιχειρήματα, με ηρεμία.

Να εξηγήσουμε στους πολίτες πόσο σημαντικό και πόσο αληθές είναι αυτό που λέει ο ΠΟΥ, ότι «κανείς δεν θα είναι ασφαλής πουθενά, αν δεν είμαστε όλοι ασφαλείς σε κάθε σημείο αυτού του πλανήτη». Να εξηγήσουμε ότι καμία κρίση και ιδιαίτερα η υγειονομική κρίση, δεν ξεπερνιέται χωρίς κοινωνική αλληλεγγύη και

αίσθηση της κοινωνικής ευθύνης. Σε ζητήματα ζωής ή θανάτου, δεν χωρούν τιμωρίες για παραδειγματισμό.

Είναι νοσηρό φαινόμενο, να διχάζεις σε μια συνθήκη όπου το παν είναι η ενότητα και η αλληλεγγύη. Είναι νοσηρό να μοιράζεις λεφτά σε «φιλικά» ΜΜΕ για να κάνουν καμπάνια όχι για το σωτήριο εμβόλιο, αλλά για το σωτήρα Πρωθυπουργό.

Και είναι ακόμη πιο νοσηρό να συνδέεις το εμβόλιο, δηλαδή τη στάση της αλληλεγγύης και της κοινωνικής ευθύνης με το χαρτζιλίκι των 150 ευρώ για τους νέους ανθρώπους, μπας και εξαγοράσεις την εκλογική τους προτίμηση στις ηλικιακές ομάδες που είσαι πάντα δεύτερος. Γιατί αυτό κάνουν.

Για να πείσεις τους πολίτες σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία, οφείλεις να είσαι στοιχειωδώς τουλάχιστον, αξιόπιστος. Να υπερασπίζεσαι αξίες με σταθερότητα, ώστε να μπορείς να εμπνεύσεις τους πολίτες, να τους εμπνέεις πρώτα από όλα το αίσθημα της ασφάλειας.

Η ασφάλεια, που σου δίνει η εικόνα ενός κράτους που είναι εδώ στα δύσκολα. Ένα κράτος που σου παρέχει καλά νοσοκομεία, καλές υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας. Ένα κράτος που στηρίζει τους ανθρώπους που χάνουν τις δουλειές τους, που ενισχύει τον επιχειρηματία που αναγκάστηκε να κλείσει το μαγαζί του. Για να νιώσει κάθε πολίτης από τον Έβρο ως την Κρήτη ότι απέναντι στον ιό δεν αναμετρώνται 11 εκατομμύρια ξεχωριστές ατομικές ευθύνες, αλλά μία, ενιαία συλλογική εθνική προσπάθεια.

Υπό την ευθύνη μάλιστα μιας πολιτείας που έχει τον έλεγχο της κατάστασης, αλλά έχει και το σχέδιο και τη βούληση να κάνει τα πάντα για να σωθούν ανθρώπινες ζωές, για να μείνει όρθια η κοινωνία. Στη θέση όλων αυτών, όμως, δυστυχώς σήμερα υπάρχουν, η αναξιопιστία ενός Πρωθυπουργού που διαβεβαιώνει διαρκώς ότι είμαστε στο τελευταίο μίλι, ενώ διαρκώς ξαναμπαίνουμε στη λεωφόρο του φόβου.

Η αναξιопιστία, η ανεμελιά, ο διχασμός και η ανασφάλεια, από μια κυβέρνηση που η τραγική πραγματικότητα την προειδοποιεί διαρκώς ότι τα κάνει όλα λάθος, αλλά αυτή συνεχίζει σε ένα δρόμο χωρίς επιστροφή. Λέω χωρίς επιστροφή γιατί για να αλλάξουν προσανατολισμό, απαιτείται μια αρετή την οποία στερούνται. Ποια είναι αυτή η αρετή: Πολιτική γενναιότητα. Γενναιότητα να παραδεχτούν το λάθος και να ακούσουν.

Αυτή η κυβέρνηση όμως δεν έχει τη διάθεση να ακούσει κανέναν, παρά μονάχα αυτούς που συντηρεί για να την παινεύουν.

Φίλες και φίλοι, θα το πω για άλλη μια φορά: Η κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη δεν αποδεικνύεται απλώς ανίκανη να διαχειριστεί μια τόσο κρίσιμη συνθήκη αλλά και επικίνδυνη. Επικίνδυνη γιατί βάζει ιδεοληψίες, συμφέροντα, κέρδη, πάνω από τις ζωές των ανθρώπων.

Αλλά και επικίνδυνη γιατί βρήκε την πανδημία ως ευκαιρία, σε αυτές τις πρωτοφανείς συνθήκες, για να υλοποιήσει ένα πρόγραμμα τόσο βαθιά ταξικό και κοινωνικά άδικο, που μπροστά του θα ντρέπονταν ακόμα και οι δανειστές, θα ντρέπóταν ακόμα και η τρόικα, θα ντρέπóταν ακόμα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο που ήταν στο σβέρκο μας για 8 ολόκληρα χρόνια.

Γιατί εν μέσω πανδημίας η κυβέρνηση Μητσοτάκη:

Συντηρεί με κρατικό χρήμα ένα ολόκληρο σύστημα διαφθοράς με στρατούς κολλητών, ημέτερων και αυλοκολάκων, με χρήματα στα ΜΜΕ, με απευθείας αναθέσεις και κρυφές συμβάσεις με πολυεθνικές.

Εν μέσω πανδημίας, αποφασίζει να πετάξει 25.000 νέες και νέους εκτός Πανεπιστημίων, για να δημιουργήσει μια νέα μεγάλη πελατεία για τα ιδιωτικά κολλέγια.

Εν μέσω πανδημίας, ξηλώνει την περιβαλλοντική νομοθεσία ακόμα και για περιοχές NATURA για να κάνει business με μια χούφτα επιχειρηματικών ομίλων που τη στηρίζουν.

Εν μέσω πανδημίας, ρευστοποιεί την περιουσία και τα σπίτια των ελληνικών οικογενειών για χάρη των funds και των τραπεζών, με τον νέο πτωχευτικό νόμο.

Εν μέσω πανδημίας καταργεί το 8ωρο, νομιμοποιεί τις απλήρωτες υπερωρίες και τα σπαστά ωράρια, διαλύει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Και δυστυχώς, ο κατάλογος δεν τελειώνει εδώ, γιατί πραγματικά υπάρχουν και χειρότερα και είναι μπροστά μας. Μας λένε «μη νοιάζεστε, όπου να' ναι έρχεται η μεγάλη ανάπτυξη στον τόπο». Αλλά αυτό που μας κρύβουν είναι ότι σχεδιάζουν τη μεγάλη δημοσιονομική προσαρμογή.

Πριν από λίγες μέρες ψήφισαν ένα Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα στη Βουλή, δεν έγινε καθόλου φασαρία στα ΜΜΕ γι' αυτό. Τι προβλέπει αυτό το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα για τα επόμενα δυο χρόνια: Από έλλειμμα 7% φέτος, το 2023, σε δυο χρόνια, θα πάμε σε πλεόνασμα 2%. Δηλαδή μέσα σ' αυτά τα δυο χρόνια, 9 μονάδες προσαρμογή, που ισοδυναμεί με 16 δις ευρώ.

Αυτοί τα λένε, αυτοί το ψήφισαν. Για να καλυφθεί ένα τέτοιο κενό, που οι ίδιοι το προβλέπουν, τι μας λένε: Μας λένε «ξέρετε, δε θα πάρουμε μέτρα λιτότητας». Ποιον κοροϊδεύουν; Τι απεργάζονται στο παρασκήνιο; Θα επαναλάβουν τα ίδια με το 2009; Τα ίδια, όταν άφησαν τη βόμβα να σκάσει στα χέρια αλλουνού; Που άφησαν τη χώρα λεηλατημένη και με άδεια ταμεία;

Το μόνο βέβαιο είναι ότι σχεδιάζουν να αφήσουν μεριάς ξεκρέμαστες όλες τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τους εργαζόμενους, αίροντας όλα τα μέτρα στήριξης, από το τέλος του έτους. Και όλες τις φοροελαφρύνσεις, που τόσο καιρό μάλιστα παρουσιάζονται ως δήθεν μόνιμες και ως δήθεν διευρυνόμενες.

Μας πουλάνε δήθεν επιστροφή στη κανονικότητα και στη μεγάλη και ισχυρή ανάπτυξη, ενώ γνωρίζουν ότι έχουν ήδη βγάλει την οικονομία από τις ράγες και σχεδιάζουν την απότομη προσγείωση. Εκτός πια κι αν άλλα υπολογίζουν, κατά τη συνήθη τακτική τους. Να υπόσχονται λαγούς με πετραχήλια σε μια φοβισμένη κοινωνία, για να πάνε σε πρόωρες εκλογές, εν μέσω πανδημίας, μπας και γλιτώσουν τη πρόσκρουση, πριν τη λαϊκή ετυμηγορία.

Αν έχει τέτοια όνειρα θερινής νύχτας ο κύριος Μητσοτάκης στο μυαλό του, ένα έχω να πω: Ας το κάνει! Θα φάει τα μούτρα του. Αν νομίζει ότι θα καταφέρει να ξεγελάσει τον ελληνικό λαό είναι βαθιά νυχτωμένος. Τον περιμένουμε λοιπόν, τον περιμένουμε εδώ. Και φαίνεται απ' την παρουσία σας σήμερα, τον περιμένουμε και εμείς και οι Έλληνες και οι Ελληνίδες. Τον περιμένει μια μεγάλη έκπληξη. Ας το κάνει λοιπόν!

Επειδή όμως φίλες και φίλοι πολλά ψέματα ακούσαμε ως εδώ απ' όλα όσα εξαγγέλλει η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια τους στα ΜΜΕ, νομίζω ότι πρέπει να σας πω εγώ τώρα τη δική μας αδιαμφισβήτητη αλήθεια: Αφήσαμε, πριν από δυο χρόνια, σ' αυτή την κυβέρνηση, την κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη, μια χώρα με γεμάτα Ταμεία, μ' ένα σοβαρό μαξιλάρι ασφαλείας περί τα 37 δισ. Ευρώ, πρωτοφανές για τα ελληνικά δεδομένα.

Με πρωτόγνωρες σε ευρωπαϊκό επίπεδο δημοσιονομικές διευκολύνσεις, που προέκυψαν από την πανδημία, με την αναστολή του Συμφώνου Σταθερότητας, μ' ένα έκτακτο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στο οποίο συμπεριλήφθηκε η χώρα μας και δίνει τη δυνατότητα πρωτοφανούς ρευστότητας, με μια ισχυρή πολιτική κατεύθυνση από την Ευρώπη για επεκτατική πολιτική και κοινωνικές δαπάνες και όχι με εκβιασμούς για νέα μέτρα.

Αυτά είχε η κυβέρνηση Μητσοτάκη αυτά τα δυο χρόνια. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη αυτά τα δυο χρόνια, είχε τρομακτικές δυνατότητες να στηρίξει την κοινωνία, να στηρίξει τους εργαζόμενους, να στηρίξει τους μικρομεσαίους. Τις περισσότερες δυνατότητες που είχε κάθε άλλη ελληνική κυβέρνηση από την ένταξη της χώρας στην ευρωζώνη και μετά.

Τεράστιες λοιπόν οι δυνατότητες. Έχει λοιπόν τεράστιες ευθύνες που μας έφτασε ως εδώ. Ακριβώς επειδή υπήρχαν και υπάρχουν αυτές οι δυνατότητες. Τις σπατάλησε όμως αυτές τις δυνατότητες, στην κανονικότητα της ευνοιοκρατίας, της εξαγοράς, της διαφθοράς, της ανεμελιάς, και του νεποτισμού.

Γ' αυτό και στις λίστες αντιμετώπισης της πανδημίας βρισκόμαστε στις τελευταίες θέσεις, αλλά στις λίστες της διαφθοράς στις πρώτες θέσεις.

Το τελευταίο και ακόμα πιο μεγάλο ζήτημα, είναι οι δυνατότητες που προκύπτουν από το Ταμείο Ανάκαμψης, οι πόροι του οποίου αποτελούν μια μεγάλη ευκαιρία για τη χώρα.

Οι αποκαλύψεις για τις ενστάσεις της Commission στο ελληνικό σχέδιο και μάλιστα ενστάσεις που είναι μόνο για την Ελλάδα απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μόνο για την Ελλάδα έχουν ενστάσεις απ' όλα τ' άλλα σχέδια που έχουν κατατεθεί, οι αποκαλύψεις αυτές επιβεβαιώνουν την κριτική που έχουμε ασκήσει από την πρώτη στιγμή: Ταξική ιδιοτέλεια, κοινωνική μονομέρεια, ιδεολογική αγκύλωση, εύνοια προς τους ισχυρούς, περιφρόνηση της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά του κυβερνητικού σχεδίου, ορισμένα από τα οποία με το δικό της τρόπο επιβεβαιώνει και επισημαίνει μέχρι και η Commission.

Το σχέδιο της κυβέρνησης που συντάχθηκε εν κρυπτώ, χωρίς ουσιαστική διαβούλευση, τόσο με τα κόμματα όσο και με τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας, είναι ένα σχέδιο που προβλέπει ότι η χρηματοδότηση θα κατευθυνθεί αποκλειστικά σε μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, και θα αποκλειστεί από τη χρηματοδότηση ένα πολύ μεγάλο μέρος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων της χώρας, αφού τα δάνεια θα χορηγούνται από τις συστημικές τράπεζες με αποκλειστικά δικά τους κριτήρια, με τα κριτήρια δηλαδή που μέχρι σήμερα δανείζουν γι' αυτό και δε μπορεί να περάσουν ούτε απ' έξω από τα γκισέ τους, η συντριπτική πλειοψηφία των επιχειρήσεων στη χώρα μας.

Είναι όμως παρήγορο ότι ακόμη και η Ευρωπαϊκή Ένωση, ακόμη και η Commission, άρχισε να δυσανασχετεί με τη στρατηγική της κυβέρνησης να τα δίνει όλα σε λίγους και εκλεκτούς, αδιαφορώντας για τη κοινωνική πλειοψηφία. Και δεν έκρουσε την καμπάνα μονάχα για το Ταμείο Ανάκαμψης αλλά και για το σχέδιο Μητσοτάκη για την ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος, το περίφημο Σχέδιο Πινοσέτ αν θυμάστε.

Ένα σχέδιο που με μόνο στόχο την εξυπηρέτηση μεγάλων συμφερόντων, έρχεται να θέσει εκ νέου σε διακινδύνευση όχι μόνο τις συντάξεις αλλά και τη βιωσιμότητα του δημόσιου χρέους, αυτού που εμείς ρυθμίσαμε το 2018, δίνοντας ανάσα και προοπτική στην οικονομία της χώρας, για τα επόμενα 10 χρόνια.

Διότι, όπως λένε μετριοπαθείς υπολογισμοί, η ετήσια τρύπα στα δημόσια οικονομικά, σ' αποθεματικά του Δημοσίου, αν εφαρμοστεί αυτό το σχέδιο, θ' ανέρχεται στα 2 δισεκατομμύρια το χρόνο. Και το συνολικό κόστος θα ξεπεράσει τα 50 δις. Πενήντα δις να φορτώσει στον Έλληνα φορολογούμενο, στο Ελληνικό Δημόσιο, στο Δημόσιο Ταμείο. Γιατί; Για να περάσει ένα σχέδιο για κάποιες λίγες εταιρείες μεγάλες, πολυεθνικές, να κάνουν μπίζνες με τα χρήματα που καταθέτουν οι εργαζόμενοι, κάθε φορά που δίνουν την εισφορά τους στα Ασφαλιστικά Ταμεία.

Αυτό είναι το σχέδιο Μητσοτάκη, το λεγόμενο Σχέδιο Πινοσέτ.

Και το ερώτημα είναι: Με ποιο δικαίωμα ο κ. Μητσοτάκης σχεδιάζει να κάνει μπίζνες με τα λεφτά των ασφαλισμένων; Είναι οικογενειακή του περιουσία τα λεφτά του Έλληνα φορολογούμενου, του Έλληνα ασφαλισμένου; Είναι κι αυτά σαν τα άλλα που δε δηλώνει στο πόθεν έσχες γιατί γνωρίζει ότι κανείς δε θα τον ελέγξει;

Γιατί, ξέρετε, σ' αυτή τη χώρα οι νόμοι ισχύουν για όλους εκτός από τον κ. Μητσοτάκη και την οικογένειά του; Έτσι φαίνεται ότι ισχύει σ' αυτή τη χώρα. Ε, λοιπόν, λέμε όχι. Δεν αποτελεί περιουσία οικογενειακή ο κόπος του Έλληνα εργαζομένου. Δεν αποτελεί περιουσία οικογενειακή όπως τα σπίτια του Βολταίρου που δεν ξέρουμε πώς αποκτήθηκαν, ο κόπος και οι δυνατότητες των ασφαλισμένων να πληρώνουν κάθε χρόνο τις εισφορές τους προκειμένου να εξασφαλίσουν τη σύνταξή τους.

Και δε μπορεί κανείς να παίζει με το δημόσιο συμφέρον. Βέβαια υπάρχει και μια άλλη εκδοχή: Ο κ. Μητσοτάκης να θαρρεί ότι θα κάνει το ίδιο με το δημόσιο χρέος τα ίδια που έκανε με το χρέος του κόμματός του, με το χρέος της Νέας Δημοκρατίας, που εξήγγειλε πριν από 4 χρόνια, ότι θα το εξυγιάνει και φόρτωσε επιπλέον 120 εκατομμύρια ευρώ στην πλάτη του Έλληνα φορολογούμενου.

Και έφτασε συνολικά, στα 340 εκατομμύρια ευρώ, εις υγείαν των κορόιδων. Αυτό το κόμμα μπορεί να λειτουργεί και να κυβερνά τον τόπο. Ένας πολίτης, μια επιχείρηση με 50.00 ευρώ χρέος κλείνει. Δεν έχει ασφαλιστική ενημερότητα.

Πρόκειται, όπως το είπα κάποια στιγμή και στη Βουλή, για το μεγαλύτερο μπαταχτσή της πολιτικής ιστορίας του τόπου, τον μεγαλύτερο μπαταχτσή της πολιτικής ιστορίας του τόπου, που του ανέθεσε ο ελληνικός λαός και τις τύχες της ελληνικής οικονομίας, σε μια στιγμή μάλιστα που την ξαναβάλαμε αυτή την έρμη οικονομία σε ράγες, μόλις τη νοικοκυρέψαμε, ήρθε ο κ. Μητσοτάκης να ξεκοκαλίσει ότι έχει απομείνει.

Το ερώτημα που προκύπτει, όμως φίλες και φίλοι, είναι το προφανές: Καλά τα λες, αλλά τώρα τι κάνουμε; Το πρώτο νομίζω είναι να συνειδητοποιήσουμε την ανάγκη να φύγει αυτή η κυβέρνηση της παρακμής, το συντομότερο δυνατό, για μη γκρεμιστούν ακόμη περισσότερα. Για να μην επικρατήσει η αίσθηση της απόγνωσης και της παραίτησης στην ελληνική κοινωνία.

Κι όχι μόνο να το λέμε μεταξύ αυτό, αλλά να το λέμε και να επικοινωνούμε και με τους ανθρώπους, στα καφενεία, στους χώρους δουλειάς, στις πλατείες, στους χώρους της γνώσης και στο διαδίκτυο. Διότι η αλήθεια είναι ότι τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τους χώρους της γνώσης, δε βλέπουν να τολμούν να τους ανοίξουν, διότι προβλέπεται ισχυρή αντίσταση από τη νέα γενιά σ' αυτή τη δυστοπία που έχει επιβάλλει ο κ. Μητσοτάκης.

Το πρώτο λοιπόν είναι να συνειδητοποιήσουμε την ανάγκη να φύγει αυτή η κυβέρνηση. Το δεύτερο είναι να βάλουμε κάτω τα απλά, τα αυτονόητα που χρειάζεται σήμερα η Ελλάδα για να ζήσει καλύτερες μέρες, για να ζήσουν μια καλύτερη ζωή οι σημερινές και κυρίως οι επόμενες γενιές.

Τι χρειαζόμαστε λοιπόν: Χρειαζόμαστε πάνω απ' όλα να επιστρέψει η δικαιοσύνη, όπως είπαμε και στο πρόσφατο προγραμματικό μας συνέδριο, στην προγραμματική μας συνδιάσκεψη, όπου καταλήξαμε σε μια πολύ πλούσια προγραμματική επεξεργασία. Χρειαζόμαστε ένα δίκαιο και βιώσιμο παραγωγικό μοντέλο. Που σημαίνει: Τι μπορούμε να παράξουμε, τι θέλουμε να παράξουμε, πώς θα το παράγουμε και πώς θα διανέμουμε δίκαια τα οφέλη από αυτή τη διαδικασία.

Αυτό σημαίνει ότι δομούμε μια οικονομία όχι γύρω από τα συμφέροντα μερικών ισχυρών επιχειρηματικών ομίλων, αλλά δημιουργούμε χώρο για όλους. Το σχέδιο που έχουμε παρουσιάσει χτίζει μια δυνατή οικονομία στην οποία είναι απαραίτητος ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας, ο ελεύθερος επαγγελματίας, ο αυτοαπασχολούμενος.

Ο ροδακινοπαραγωγός από το Βελβεντό, μια startup επιχείρηση Πληροφορικής από τη Θεσσαλονίκη, ο οινοπαραγωγός από τη Χαλκιδική, είναι απαραίτητοι στο βιώσιμο παραγωγικό μοντέλο που χρειάζεται ο τόπος. Όχι μόνο οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι..

Το δεύτερο που χρειαζόμαστε είναι ένα πλαίσιο ασφάλειας στην εργασία, που σημαίνει: 8 ώρες δουλειάς τη μέρα και πιλοτικά 7 μέρες δουλειάς, 35 ώρες την εβδομάδα, που σημαίνει συλλογικές συμβάσεις εργασίας, που σημαίνει κατώτατος μισθός αξιοπρέπειας στα 800 ευρώ, που σημαίνει σοβαροί ελεγκτικοί μηχανισμοί.

Δε μπορεί η παραγωγική δραστηριότητα της χώρας να βασίζεται στο φόβο, την εξάντληση και τον καταναγκασμό. Πρέπει να νιώθει ασφάλεια ο εργαζόμενος κόσμος για να είναι πιο παραγωγικός, πιο δημιουργικός, πιο αποδοτικός.

Χρειαζόμαστε επίσης ένα ισχυρό και ανθρώπινο κράτος. Που σημαίνει, καλά νοσοκομεία, ένα νέο ΕΣΥ, όπως το έχουμε περιγράψει αναλυτικά, με επαρκή μόνιμο προσωπικό και ταυτόχρονα, ισχυρούς θεσμούς όπως ο οικογενειακός γιατρός και η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας.

Αυτή είναι μια βασική διαχωριστική γραμμή που έχουμε από τη νεοφιλελεύθερη αντίληψη της Δεξιάς παράταξης στον τόπο. Πιστεύουμε ότι είναι

κοινωνικό δικαίωμα η υγεία, η παιδεία, είναι κοινωνικό δικαίωμα η πρόσβαση σε φθηνό ρεύμα και προφανώς η πρόσβαση στο αγαθό που λέγεται νερό.

Και είναι γεγονός ότι αυτές οι ιδέες και οι αξίες, είναι ιδέες και αξίες που επιβεβαιώνονται με τον πιο σκληρό τρόπο μετά την πανδημία. Σε όλο τον κόσμο, παντού, ακόμα και στις ΗΠΑ ο Πρόεδρος Μπάιντεν βγαίνει και λέει ότι δόγμα που ακολουθήθηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια έχει αποτύχει και ότι πρέπει ν' αυξήσουμε τον κατώτατο μισθό, πρέπει να ξαναδούμε αξίες όπως η δημόσια υγεία και η εργασία. Και θα την προστατεύσουμε.

Παντού στον κόσμο αντιλαμβάνονται ότι αυτές οι πολιτικές οδηγούν σε αδιέξοδο. Μόνο εδώ έχουμε μια κυβέρνηση αμετανόητα νεοφιλελεύθερων που ακόμα και τη στιγμή της πανδημίας θέλουν να κλείνουν νοσοκομεία. Το θέμα όμως δεν είναι μόνο να κρατήσουμε ανοιχτά τα νοσοκομεία, αλλά και να ενισχύσουμε το προσωπικό, τους ανθρώπους που στην πρώτη γραμμή κράτησαν όρθια τα νοσοκομεία και κράτησαν όρθια και την ανθρωπιά αυτού του τόπου.

Είναι αδιανόητο και απαράδεκτο, να έχουμε απολύσεις επικουρικών γιατρών και συμβασιούχων νοσηλευτών. Είναι αδιανόητο και απαράδεκτο να μην αναγνωρίζουμε ότι πρόσφεραν στην ελληνική κοινωνία και να μη θεσμοθετούμε τη μονιμοποίηση των επικουρικών και των συμβασιούχων.

Είναι απαράδεκτο, επίσης, να μη συμφωνούμε στην ανάγκη να ενταχθούν οι νοσηλευτές στα βαρέα και ανθυγιεινά, ένα αίτημα που τώρα η ελληνική κοινωνία κατανοεί ως απολύτως λογικό αίτημα.

Είναι απολύτως παράλογο να μην καταλαβαίνουμε ότι αν δεν αυξήσεις τους μισθούς στους γιατρούς και αν δε δημιουργήσεις κίνητρα μ' ένα νέο μισθολόγιο δε θα μπορέσεις ποτέ να χτίσεις ένα νέο και ισχυρό ΕΣΥ. Γιατί οι νέοι γιατροί θα φεύγουν στο εξωτερικό, εκεί όπου θα μπορέσουν να βρουν κάποιες καλύτερες θέσεις εργασίας.

Αυτά τ' αυτονόητα πρέπει να συμφωνήσουμε. Εκεί πρέπει να δούμε πώς. Και το πρόγραμμά μας αυτό κάνει, ψάχνει τους τρόπους για να χρηματοδοτηθεί ένα νέο ΕΣΥ. Τώρα που φύγαμε από τα μνημόνια και την επιτροπεία της καταστροφής. Τώρα που έχουμε τις δημοσιονομικές δυνατότητες να το κάνουμε αυτό.

Έλεγα, λοιπόν, ότι χρειαζόμαστε ένα ισχυρό και ανθρώπινο κράτος που σημαίνει νέο σύστημα υγείας. Χρειαζόμαστε όμως και καλά σχολεία, χρειαζόμαστε και καλά Πανεπιστήμια, να ενισχύσουμε το Λύκειο για να μην είναι απλά διακοσμητικό πριν τις πανελλήνιες, να δώσουμε βαρύτητα στο απολυτήριο.

Να μην τιμωρούμε τους νέους ανθρώπους με όνειρα, είτε τα νέα παιδιά σπουδάζουν σε ημερήσιο σχολείο είτε σε εσπερινό, όλοι να έχουν ξανά τη δυνατότητα εφόσον το επιθυμούν να σπουδάσουν στο δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Χρειαζόμαστε ένα ισχυρό και ανθρώπινο κράτος που σημαίνει προστασία των αδύναμων, που σημαίνει πολιτικές κοινωνικής αλληλεγγύης με επαρκείς πόρους και άρτιο σχεδιασμό για να υπάρχει ένα μόνιμο δίκτυο προστασίας για κάθε πολίτη που ζει σε αυτή τη χώρα. Που σημαίνει σεβασμός στις θυσίες των μεγαλύτερων γενιών.

Ένα ασφαλιστικό σύστημα δίκαιο και βιώσιμο που δεν θα είναι τζόγος, όπως θέλει η σημερινή κυβέρνηση, αλλά θα τιμά και θα προστατεύει τους κόπους μιας ολόκληρης ζωής των εργαζόμενων πολιτών.

Χρειαζόμαστε επίσης να προχωρήσουμε προς την Πράσινη μετάβαση αλλά με δικαιοσύνη. Που σημαίνει, να μην αφήσουμε την Πράσινη μετάβαση να γίνει όχημα για τον κοινωνικό αποκλεισμό. Άρα, Ισχυρός ρόλος του κράτους με πράσινες επενδύσεις κοινής ωφέλειας, Κλιματικό και περιβαλλοντικό αποτύπωμα σε όλα τα χρηματοδοτικά και αναπτυξιακά εργαλεία, επένδυση στην εγχώρια τεχνολογία και καινοτομία, για να μη γίνουμε τελικά μια χώρα που απλά θα εισάγει προϊόντα και τεχνολογία από άλλες χώρες για τους σκοπούς της πράσινης μετάβασης.

Τέλος χρειαζόμαστε ενίσχυση της Δημοκρατίας και των Θεσμών. Κανόνες για όλους, για να τελειώνουμε με το καθεστώς διαπλοκής πολιτικών, μιντιακών και επιχειρηματικών ελίτ που πληγώνει τη δημοκρατία και πληγώνει τον πλουραλισμό.

Κατοχύρωση επίσης ίσων δικαιωμάτων για κάθε πολίτη ανεξαρτήτως φύλου, ανεξαρτήτως, καταγωγής, εισοδήματος, ή σεξουαλικού προσανατολισμού.

Αυτή την κοινωνία οραματιζόμαστε. Αυτή την κοινωνία σχεδιάζουμε. Αυτό είναι το πρόγραμμά μας που πιστεύουμε ότι είναι ένα πρόγραμμα ταυτόχρονα ριζοσπαστικό, αλλά ρεαλιστικό και υλοποιήσιμο.

Και βέβαια τώρα το πιο κρίσιμο ερώτημα: Πώς θα γίνουν πράξη όλα αυτά; Και προφανώς, ποιος θα τα κάνει όλα αυτά; Όπως πάντα, την απάντηση στα πιο δύσκολα ερωτήματα, τη δίνει πάντα η δημοκρατία. Το αδιέξοδο, πάντα σε αυτό τον τόπο το έλυσε και θα το λύσει πιστέψτε με, ο κυρίαρχος λαός.

Έχετε δίκιο και οι αγώνες και η ανυπακοή γράφει ιστορία. Οι αγώνες, η ανυπακοή, όταν ακολουθείται μια πολιτική που είναι άδικη, ο αγώνας απέναντι στο άδικο, αλλά και η κάλπη, όταν έρθει η ώρα.

Γι' αυτό λοιπόν, στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση λοιπόν, όποτε και αν αυτή έρθει, η πρώτη προϋπόθεση για να πάει η χώρα μπροστά είναι μία και πρέπει να τη συνομολογήσουμε όλοι και όλες σήμερα εδώ: Είναι μία η προϋπόθεση: Είναι η νίκη του ΣΥΡΙΖΑ – Προοδευτική Συμμαχία ακόμα και με μία ψήφο διαφορά! Αυτή είναι η πρώτη προϋπόθεση για να πάει η χώρα μπροστά!

Και την επόμενη μέρα ας γνωρίζουν όλοι κι όλες, η χώρα θα έχει μια νέα, ισχυρή, προοδευτική κυβέρνηση, με το ΣΥΡΙΖΑ μπροστά έστω και με μια ψήφο. Η απλή αναλογική δε θα πάει χαμένη, δε θα στηθούν δεύτερες κάλπες. Θα υπάρξει προοδευτική κυβέρνηση που θα σηκώσει τα μανίκια για να κλείσει τις πληγές και να βάλει μπροστά ένα σχέδιο συλλογικής ανάτασης της κοινωνίας και των ανθρώπων αυτής της χώρας.

Δεν αξίζει σε αυτές τις γενιές που πέρασαν μέσα από τη μέγγενη της κρίσης και της λιτότητας, να χαραμίσουν κι άλλα χρόνια χωρίς προοπτική, χωρίς μέλλον. Είναι λοιπόν κρίσιμη αυτή η μάχη που θα έρθει αργά ή γρήγορα. Είναι κρίσιμη και πρέπει να προετοιμαστούμε από τώρα. Η νίκη θ' ανοίξει το δρόμο. Η νίκη θα δώσει τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε μια νέα προοπτική για τον τόπο.

Εμείς φίλες και φίλοι, είμαστε εδώ, έτοιμοι και αποφασισμένοι να αναλάβουμε την ευθύνη. Είμαστε εδώ και πιο ώριμοι και πιο προσγειωμένοι. Γιατί

μάθαμε και από τις επιτυχίες μας αλλά και από τα λάθη μας. Από τον αγώνα που δώσαμε για να βγει η χώρα μετά από 8 ολόκληρα χρόνια από τα μνημόνια, από τη σκληρή επιτροπεία, από τη μέγγενη των δανειστών.

Από τα όσα σπουδαία καταφέραμε, όταν όλοι έλεγαν ότι θα αποτύχουμε. Αλλά και από τα λάθη που κάναμε και είχαμε το θάρρος, τη γενναιότητα, να τα παραδεχτούμε. Είμαστε πιο ώριμοι, πιο αποφασισμένοι αλλά και πιο έτοιμοι, γιατί τώρα με τις προγραμματικές μας επεξεργασίες γνωρίζουμε και τι θέλουμε να κάνουμε, αλλά και με την εμπειρία της διακυβέρνησης που έχουμε αποκτήσει, γνωρίζουμε και πώς θα το κάνουμε.

Είμαστε ακόμα κι έτοιμοι να τα αλλάξουμε όλα αν χρειαστεί, προκειμένου να αλλάξει πορεία ο τόπος. Ένα πράγμα, όμως, σας διαβεβαιώ δε πρόκειται να αλλάξουμε: Την εντιμότητά μας. Τα καθαρά πρόσωπα που ποτέ δεν είχαν ούτε πρόκειται να έχουν χορηγούς και προστάτες.

Έφαγαν τον κόσμο δυο χρόνια τώρα, να στήσουν ειδικά δικαστήρια. Αλλά δε βρήκαν ούτε μια κατηγορία να μας προσάψουν. Προσέξτε, ούτε μία κατηγορία να μας προσάψουνε. Γύρισαν τον κόσμο ανάποδα και δε βρήκαν ούτε ένα ευρώ δημόσιου χρήματος, ν' αμφισβητείται από τη κυβερνητική διαχείριση του ΣΥΡΙΖΑ, τόσο τη δική μου ως Πρωθυπουργού όσο και των υπολοίπων Υπουργών.

Δε θεωρώ ότι είναι υπερβολή ότι ήμασταν η εντιμότερη κυβέρνηση που πέρασε σε αυτόν το τόπο. Είμαστε η παράταξη που υπηρέτησε με συνέπεια και αρχές την πρόοδο και τη προκοπή αυτού του λαού, την ευρωπαϊκή του πορεία, τη βελτίωση της ζωής για κάθε πολίτη που ζει και εργάζεται στη πατρίδα μας.

Και να ξέρετε, αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε. Είμαστε εδώ έτοιμοι, με ανοιχτά χαρτιά και με λόγια καθαρά. Με καθαρό το μέτωπο, ανοιχτά τα μάτια και καθαρά λόγια.

Γιατί όπως έλεγε ο ποιητής: «Εμείς δεν ξέρουμε τι είναι η ομίχλη. Εμείς που λες όλα τα φτιάχνουμε στο φως». Σε αντίθεση με τους πολιτικούς μας αντιπάλους που εργάζονται στο σκοτάδι, που σχέδιο δεν έχουν την προκοπή αυτού του τόπου, αλλά την ενίσχυση της διαπλοκής και κάποιων λίγων επιχειρηματικών συμφερόντων

Φίλες και φίλοι, αυτά τα δυο χρόνια, ξέρω ότι πάγωσε ο πολιτικός χρόνος. Ενάμιση χρόνο τώρα, η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν έχει κριθεί για την πολιτική της, αλλά διαρκώς με τη δικαιολογία, δε μπορούσαμε αλλιώς, λόγω της πανδημίας, κρίνεται από τον αριθμό των νεκρών, από μακάβριες στατιστικές, κρίνεται φυσικά για τις ανεπάρκειες και τα λάθη της αλλά δεν έχει κριθεί ακόμα για την πολιτική της.

Ενάμιση χρόνο τώρα πάγωσε ο πολιτικός χρόνος και ενάμιση χρόνο τώρα, όλοι εμείς δεν είχαμε τη δυνατότητα ν' αντικρίσουμε το βλέμμα, ο ένας του άλλου. Κι αυτό ήταν μια μεγάλη πληγή για όλους εμάς, για ένα κόμμα, για ένα κίνημα που έχει τη μόνη δυνατότητα να επικοινωνεί ζωντανά με τους πολίτες.

Διότι εμείς δεν έχουμε χορηγούς στα ΜΜΕ, εμείς δεν κάνουμε πολιτική μέσα από τα στούντιο. Κι αυτό είναι ένα ακόμα παράσημο από τα χρόνια της δικής μας διακυβέρνησης. Μας λένε πολλοί «μα, καθίσατε 4,5 χρόνια, δε μπορέσατε να βρείτε έναν επιχειρηματία να έχει ένα κανάλι να σας στηρίζει;». Ε, όχι, δε θέλαμε κανέναν επιχειρηματία. Κανέναν να έχει κανάλι να μας στηρίζει.

Διότι εμείς δε θέλουμε να χρωστάμε σε κανέναν. Θέλουμε να χρωστάμε μονάχα στον ελληνικό λαό. Αυτό τον ενάμιση χρόνο λοιπόν, η πανδημία ανέστειλε τις δραστηριότητές μας, έκοψε τη δύναμή μας. Η δύναμή μας είναι η διαπροσωπική επικοινωνία, η δύναμή μας είναι αυτό που κάνουμε σήμερα εδώ, που είμαστε σ' ένα ανοιχτό θέατρο και επικοινωνούμε. Η δύναμή μας είναι να μιλάμε με τους ανθρώπους, να τους πείθουμε.

Τώρα, όμως, πιστεύω, ότι αρχίζει ξανά η δυνατότητα, αρχίζει ξανά το πολιτικό παιχνίδι και η δυνατότητα να βγούμε μπροστά, να πούμε τα σύκα-σύκα και τη σκάφη-σκάφη, να μιλήσουμε με λόγια σταράτα, ν' απευθυνθούμε στον ελληνικό λαό και να του εξηγήσουμε: Όχι, αυτή η κυβέρνηση δε σε σώζει, αυτή η κυβέρνηση δημιουργεί τις προϋποθέσεις ώστε κάποιοι να πλουτίζουν, αλλά ο ελληνικός λαός να βρίσκεται σε μια κατάσταση διαρκούς δυστυχίας και απόγνωσης.

Σας καλώ λοιπόν όλους και όλες, το επόμενο διάστημα, πρώτα απ' όλα να προσέχετε τους εαυτούς σας και τους κοντινούς σας ανθρώπους, σας χρειαζόμαστε ζωντανούς, σας χρειαζόμαστε υγιείς, να τηρούμε όλα τα μέτρα. Να φοράμε μάσκες και να προχωρήσουμε στον εμβολιασμό. Είναι το βασικό όπλο που μας έχει απομείνει, πρέπει ν' αξιοποιήσουμε αυτό το όπλο.

Σας χρειαζόμαστε υγιείς, αλλά σας χρειαζόμαστε και στις επάλξεις. Σας χρειαζόμαστε στην πρώτη γραμμή. Σας καλώ λοιπόν, το επόμενο διάστημα, να βγούμε μαζί στα μέτωπα της κοινωνικής πάλης, στις κοινωνικές διεκδικήσεις, στους χώρους δουλειάς, εκεί όπου οι άνθρωποι σκέφτονται, αναρωτιούνται αγωνιούν για το μέλλον τους, το μέλλον των παιδιών τους και να τους πούμε: Ναι, υπάρχει λύση, υπάρχει εναλλακτική.

Η εναλλακτική είναι η προοδευτική κυβέρνηση που αξίζει αυτός ο τόπος για να πάει μπροστά. Και θα έρθει αυτή η προοδευτική κυβέρνηση. Με τη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ – Προοδευτική Συμμαχία στις επόμενες εκλογές. Θα έρθει και θα δώσει πνοή και προοπτική σ' αυτό τον τόπο!

Σας ευχαριστώ θερμά!

Η Θεσσαλονίκη σήμερα, η Δυτική Θεσσαλονίκη, έδωσε το μήνυμα του αγώνα και το μήνυμα της νίκης!

Γεια σας! Να είστε καλά και καλή αντάμωση σε δυο μήνες από τώρα, στη Διεθνή Έκθεση.

Γεια σας, σας ευχαριστώ !!

- **Φωτογραφικό υλικό:**
<https://drive.google.com/drive/u/1/folders/1CNWRiQplrILTn3GhUS2OJXS8C3wXJzVJ>